ਮੰਗਯਾਰਕਰਸੀ

ਬਨਾਮ

ਐਮ. ਯੁਵਰਾਜ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2020 ਦੀ 1912-1913)

03 ਮਾਰਚ, 2020

[ਆਰ. ਬਾਨੁਮਥੀ, ਅਬਦੁਲ ਨਾਜ਼ੀਅਰ ਅਤੇ ਏ. ਐਸ. ਬੋਪੰਨਾ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955-ਉਪ ਧਾਰਾ 9,13-ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤੀ ਨੇ ਐਚਐਮਓਪੀ ਨੰਬਰ 13/2010 (ਪੁਰਾਣਾ ਨੰਬਰ 532/2007) ਹੋਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਨੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। 26-11-10, ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਤਨੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਪਤੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਆਯੋਜਿਤਃ ਪਤੀ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਚਐਮਓਪੀ ਨੰਬਰ 65/2007 ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ (ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ) ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਤਨੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਸੀ-ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੈੱਟ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਪਤੀ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਾਲੀ ਥਾਂ' ਤੇ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਸੀ-ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਨਾਕਾਫੀ ਸਨ-ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਲਈ ਆਖਰੀ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਕਤ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਫੈਸਲੇ' ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ, ਨਾ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਸੀਮਤ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ, ਸੀਪੀਸੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਤੀ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਨਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ -ਵਿਵਾਦਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-26-11-10 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908-ਸੈਕਸ਼ਨ 100.

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਆਯੋਜਿਤ: 1.1 ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੁਆਰਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਤ ਸਬੂਤ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਸਨ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੁੜ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਲਈ ਆਖਰੀ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਕਤ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਮਕਾਲੀ ਫੈਸਲੇ' ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਸੀਮਤ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੁੜ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਵਜੋਂ। [ਪੈਰਾ 12,13][1043 ਏ-ਸੀ; 1043 ਈ-ਐਫ]

1.2 ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਚਐਮਓਪੀ ਨੰਬਰ 13/2010 ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਚਐਮਓਪੀ ਨੰਬਰ 532/2007 ਵਜੋਂ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਸੇ ਸਮੂਹ ਤੇ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਤਨੀ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਤੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਉਹ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਆਹ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਵੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਵਜੋਂ ਉਠਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਗਯਾਰਕਰਸੀ ਬਨਾਮ ਐਮ ਯੁਵਰਾਜ

ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਜੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਹੋਣ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤਲਾਕ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ।ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਤੀ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ' ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 14,15 ਅਤੇ 18][1044 ਏ-ਡੀ; 1044 ਈ-ਐੱਫ; 1044-ਐੱਚ; 1045 ਏ-ਬੀ]

ਨਵੀਨ ਕੋਹਲੀ ਬਨਾਮ ਨੀਲੂ ਕੋਹਲੀ (2006) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 558: [2006] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 53; ਸੰਘਮਿਤਰਾ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਕਾਜਲ ਕੁਮਾਰ ਘੋਸ਼ (2007) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 220: [2006] 9 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 156; ਸਮਰ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਜਯਾ ਘੋਸ਼ (2007) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 511: [2007] 4 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 428-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ
[2006] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 53 ਪੈਰਾ 16 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
[2006] 9 ਪੂਰਕ ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 156 ਪੈਰਾ 16 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
[2007] 4 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 428 ਪੈਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ: 2020 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1912-1913.
2016 ਦੇ ਸੀ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਏ. ਨੰਬਰ 23 ਅਤੇ 24 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ 20-07-2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ.

ਐੱਸ ਨੰਦਕੁਮਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀਪਿਕਾ ਨੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਬੀ. ਰਘੁਨਾਥ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐੱਨ. ਸੀ. ਕਵਿਤਾ, ਵਿਜੈ ਕੁਮਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਮੰਗਯਾਰਕਰਸੀ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਯੁਵਰਾਜ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਏ. ਐਸ. ਬੋਪੰਨਾ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।
2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੁਆਰਾ 2016 ਦੇ ਸੀ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਏ. ਨੰਬਰ 23 ਅਤੇ 24 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 20-07-2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਦਰਜਾ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਖਾਤਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਥੇ 'ਪਤਨੀ' ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 'ਪਤੀ' ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

3. ਪਤੀ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪਤਨੀ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਐਚਐਮਓਪੀ ਨੰਬਰ 13/2010 (ਪੁਰਾਣਾ ਨੰਬਰ 532/2007) ਅਤੇ ਐਚਐਮਓਪੀ ਨੰਬਰ 27/2008 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪੋਲਾਚੀ ਨੇ 26-11-2010 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਤੀ ਨੇ ਸੀ. ਐੱਮ. ਏ. ਨੰਬਰ 90/2011 ਅਤੇ 71/2011 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਕੋਇੰਬਟੂਰ, ਅਰਥਾਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਪਤੀ ਨੇ 2016 ਦੇ ਸੀ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਏ. ਨੰਬਰ 23 ਅਤੇ 24 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਅੱਗੇ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 20-07-2018 ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।

4. ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਵਿਆਹ 08-04-2005 ਨੂੰ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਈਆਂ ਸਨ. ਕਥਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਤਨੀ ਪਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਤੋਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਕੋਲ 03-01-2007 ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਇੱਕ ਬੱਚੀ ਵੀ ਹੈ. ਵਿਆਹ ਦੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੌਰਾਨ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਤਭੇਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ। ਪਤੀ ਨੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਪਤਨੀ ਝਗੜਾਲੂ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਗੰਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੰਗਯਾਰਕਰਸੀ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਯੁਵਰਾਜ ਸੀ।

ਪਤੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਮਾੜੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਪਤੀ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ 07-12-2006 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਪਤਨੀ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਪਤੀ ਨੇ ਐੱਚ. ਐੱਮ. ਓ. ਪੀ. ਨੰਬਰ 65/2007 ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਵਿਆਹ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਪਤੀ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਦੇ ਭਰੋਸੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ।
ਪਤੀ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕਾਲਜ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 12-04-2007 ਨੂੰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਚਐਮਓਪੀ ਨੰਬਰ 13/2010 (ਪੁਰਾਣਾ ਨੰਬਰ 532/2007) ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

5. ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਪਤੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਤੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਵੀ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸਾਲ 2005 ਤੱਕ ਸਥਿਆਮੰਗਲਮ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਸੰਬਰ, 2006 ਤੱਕ ਸਰਵਨਮਪੱਟੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਤੀ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਜੱਦੀ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਥਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਰੀ 120 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਦੂਰੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸੰਬੰਧ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹਨ। ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ 07.12.2006 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੌਰਾਨ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਤੀ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਗਭਗ 25 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਐਚਐਮਓਪੀ ਨੰਬਰ 65/2007 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਤਿਆਰੀ ਬਾਰੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭੜਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਪਤਨੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।

6. ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੇਸ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਤੀ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਉਮਰ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਤੀ ਨੇ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 401/2007 ਵਿੱਚ ਨੇਗਾਮਮ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ।
ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਵਿਆਹ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

7. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ। ਪਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਤੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਏ 1 ਤੋਂ ਏ 5 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਆਰਡਬਲਯੂ 1 ਤੋਂ ਆਰਡਬਲਯੂ 3 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਰ 1 ਤੋਂ ਆਰ 3 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਪਤੀ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦੇ 15 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨਾਲ ਪਤਨੀ ਦੇ ਝਗੜੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਘਰ ਬਦਲਣੇ ਪਏ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਸਹਿਕਰਮੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਵਜੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ (ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 3) ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਇੱਕ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਵਿਆਹ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਿਆਹ ਤੋਂ 03-01-2007 ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਸੀ ਕਿ ਤਲਾਕ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਤੀ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤਲਾਕ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

8. ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮੁੜ ਕਦਰ ਕਰਦਿਆਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

9. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਾਏਃ

"1. ਕੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ (ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ' ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹੁਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਦਾਜ ਤਸ਼ੱਦਦ ਲਈ ਮਿਤੀ 24-11-2007 ਦੀ ਕਥਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (1) (ਆਈਏ) ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?
2. ਕੀ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹੁਰਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਜ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਝੂਠੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਹਨ?
3. ਕੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 2008 ਦੇ ਸੀਸੀਐਨ ਨੰਬਰ 149 ਵਿੱਚ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੰਬਰ 2, ਪੋਲਾਚੀ ਦੀ ਫਾਈਲ' ਤੇ ਦਾਜ ਤਸ਼ੱਦਦ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਨਰੇਰੀ ਬਰੀ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ?
4. ਕੀ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੈ?
10. ਇਸੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ ਕਿ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ. ਸੀ. ਨੰਬਰ 149/2008 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਤੀ ਨੇ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਝੂਠੇ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (1) (ਆਈ. ਏ.) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

11. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸ੍ਰੀ ਬੀ ਰਘੁਨਾਥ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਸ ਨੰਦਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਪੜ੍ਹੇ।

12. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਵਿਆਹ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਤਨੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੁਆਂਢੀਆਂ, ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਿਕਰਮੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਰਾਹੀਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਿਆਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਸਬੂਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਸਨ।
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਰੀਖਣ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਉਕਤ ਸਬੂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੁੜ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਲਈ ਆਖਰੀ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਕਤ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਮਕਾਲੀ ਫੈਸਲੇ' ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਸੀਮਤ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੁੜ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

13. ਇਹ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸ ਸਬੂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸੀਮਤ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਧਿਰ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਹੈ, ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਵਜੋਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਤਕਾਲ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਚਐਮਓਪੀ ਨੰਬਰ 65/2007 ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਗੰਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਤੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਨੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਤੋੜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਤੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਨੀ ਨੇ ਹੁਣ ਤੋਂ ਉਚਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ' ਤੇ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

14. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਚਐਮਓਪੀ ਨੰਬਰ 13/2010 ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਚਐਮਓਪੀ ਨੰਬਰ 532/2007 ਵਜੋਂ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਸੇ ਸਮੂਹ ਤੇ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਤਨੀ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਤੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਉਹ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਆਹ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਵੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਵਜੋਂ ਉਠਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਸਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਹੋਣ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤਲਾਕ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ।

15. ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਜੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਦੋਸ਼ ਅਣਉਚਿਤ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਪਤਨੀ ਦਾ ਇਹ ਕੰਮ ਖੁਦ ਪਤੀ ਲਈ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਸ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਥਿਤੀ ਅਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ

ਜੇਕਰ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਤੀ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ' ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

16. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਾਲ 2007 ਤੋਂ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਲੱਗ ਰਹਿ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਭੰਗ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਨਵੀਨ ਕੋਹਲੀ ਬਨਾਮ ਨੀਲੂ ਕੋਹਲੀ (2006) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 558, ਸੰਘਮਿਤਰਾ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਕਾਜਲ ਕੁਮਾਰ ਘੋਸ਼ (2007) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 220 ਅਤੇ ਸਮਰ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਜਯਾ ਘੋਸ਼ (2007) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 511 ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਲਬਧ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੇਸ-ਦਰ-ਕੇਸ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਟ੍ਰੇਟ ਜੈਕੇਟ ਫਾਰਮੂਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤਤਕਾਲ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇੱਕ ਰੂੜ੍ਹੀਵਾਦੀ ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਤਲਾਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਰਜਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਦਾ ਬੱਚਾ 03-01-2007 ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਗਭਗ 13 ਸਾਲ ਦੀ ਹੈ. ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਮਤਭੇਦ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਮ ਟੁੱਟਣ-ਫੁੱਟਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬੱਚੇ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵਿਆਹੁਤਾ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦਾ ਭੰਗ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

17. ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

18. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 2016 ਦੇ ਸੀਐਮਐਸਏ ਨੰਬਰ 23 ਅਤੇ 24 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਏ 20-07-2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. 26-11-2010 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਐਚਐਮਓਪੀ ਨੰਬਰ 13/2010 ਅਤੇ ਐਚਐਮਓਪੀ ਨੰਬਰ 27/2008 ਵਿਚ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸੀਐਮਏ ਨੰਬਰ 90/2011 ਅਤੇ ਸੀਐਮਏ ਨੰਬਰ 71/2011 ਵਿਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ. ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

19. ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਵੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Advocate Shifa Kler